

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 16. oktober 2019
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Camilla Brinch Petersen
Sagsnr.: 2019-0030-2664
Dok.: 1255323

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 410 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. september 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Anne-Mette Lyhne Jensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 410 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om der er bestemmelsen om at kunne afvise en aktindsigtsanmodning med henvisning til et estimeret ressourceforbrug ikke primært tænkt anvendt i tilfælde, hvor ressourceforbruget ikke står mål med formålet med aktindsigten?”

Svar:

Det følger af offentlighedsloven § 7, stk. 1, at enhver som udgangspunkt har ret til aktindsigt.

Efter offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1, kan behandlingen af en anmodning om aktindsigt dog afslås, i det omfang behandlingen af anmodningen vil nødvendiggøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug (ressourceafslag).

Af de specielle bemærkninger til offentlighedsloven § 9, stk. 2, nr. 1 (L 144, Folketingstidende A, 2012-13, side 72), fremgår, at »[d]et centrale for vurderingen af, om behandlingen af en anmodning om aktindsigt vil nødvendiggøre et – i forhold til ansøgerens interesse i at få indsigt i det konkrete tilfælde – *uforholdsmæssigt ressourceforbrug*, vil være det forventede tidsforbrug i forbindelse med den pågældende myndigheds behandling af aktindsigtsanmodningen«. Det fremgår endvidere, at der i den forbindelse må lægges vægt på, hvor mange sager eller dokumenter anmodningen om aktindsigt vedrører, ligesom der må lægges vægt på, om anmodningen på grund af dokumenternes og sagernes indhold vil være kompliceret at behandle.

Anvendelsen af offentlighedsloven § 9, stk. 2, nr. 1, forudsætter ifølge de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at det samlede tidsforbrug i forbindelse med aktindsigtsanmodningens behandling må forventes at overstige ca. 25 timer.

En myndighed kan dog kun anvende ressourcebestemmelsen, hvis det forventede ressourceforbrug er *uforholdsmæssigt* set i forhold til ansøgerens interesse i at få aktindsigt.

Det betyder, at hvis den, der søger om aktindsigt, godtgør en *særlig* interesse i sagerne eller dokumenterne, vil myndigheden som udgangspunkt –

uanset sagens eller dokumenternes omfang – være forpligtet til at behandle anmodningen.

Det fremgår i den forbindelse af de specielle bemærkninger til offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1, at en myndighed kun sjældent vil kunne undlade at behandle en anmodning om aktindsigt, der er fremsat af et massemedie eller en forsker tilknyttet et anerkendt forskningsinstitut, da sådanne medier og forskere i almindelighed må antages at have en særlig interesse i aktindsigten.

Men også andre end massemedier mv. vil kunne have en særlig interesse i at få aktindsigt. F.eks. kan interessen i at indsamle oplysninger til brug for en verserende retssag, som ansøgeren er involveret i, være »særlig«. Selv hvor der foreligger en særlig interesse, er det dog ikke udelukket, at der meddeles afslag med henvisning til ressourceforbruget, jf. Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer, side 218.

Hvis der meddeles ressourceafslag over for personer med en sådan interesse – f.eks. journalister tilknyttet et massemedie – følger det af praksis fra Folketingets Ombudsmand, at det i hvert fald kræver et ressourceforbrug, der er væsentligt større end ca. 25 timer. Der henvises herved til ombudsmandens udtalelse i FOB 2016-23, hvor ombudsmanden ikke fandt grundlag for at kritisere, at der blev givet et ressourceafslag i en konkret sag, hvor tidsforbruget blev skønnet til over 60 timer (svarende til mere end 8 fulde arbejdsdage), idet ombudsmanden herved også lagde vægt på andre omstændigheder i sagen.

Samtidig følger det af de specielle bemærkninger til offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1, at afslag på aktindsigt med henvisning til ressourceforbruget meget ofte ikke bør være den første reaktion på en anmodning om aktindsigt. Myndigheden bør i første række indlede en dialog med den aktindsigtsøgende med henblik på at få afgrænset og konkretiseret anmodningen, således at et eventuelt ressourceproblem ikke længere foreligger.